

Прокимен глас 6:
Спаси, Господе, народ твој и благослови наслеђе твоје
(Пс. 27,9)

Читање из Дела светих апостола

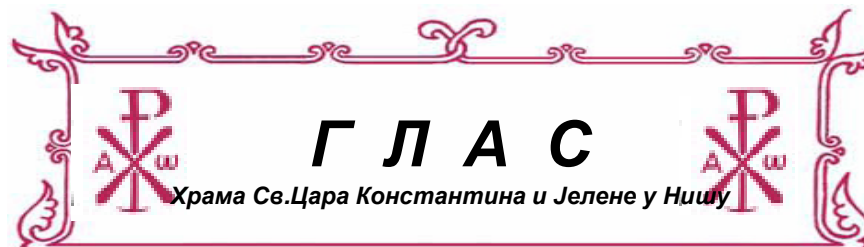
(Зач. 16 - гл. 6, ст. 1 – 7)

У дане оне, када се множаху ученици, подиглоше јелинисти вику на Јевреје што се њихове удовице заборављаху када се дељаше помоћ сваки дан. Онда Дванаесторица, сазвавши мноштво ученика, рекоше: Не доликује нам да оставивши реч Божју служимо око трпеза. Потражите, дакле, браћо, између вас седам осведочених људи, пуних Духа Светога и мудрости, које ћемо поставити на ову службу. А ми ћемо у молитви и у служби речи прилежно остати. И реч ова би угодна свему народу. И изабраше Стефана, човека испуњенога вером и Духом Светим, и Филипа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николу прозелита из Антиохије. Ове поставише пред апостоле и они помоливши се Богу положише руке на њих. И реч Божја рашћаше и веома се множаше број ученика у Јерусалиму, и велико мноштво свештеника покоравашу се вери.

При храму Св. Цара Константина и Јелене свакодневно се савршавају богослужења:

јутарња: 7 часова
вечерња: 17 часова
Света Литургија
средом: 7 часова
недељом и празником: 8 часова

Телефон храма:
018/ 535 333
018/ 539 383

Година 2.

14 март 2009.

бр. 1

ИЗБАВЉЕЊЕ ОД БОЛА

“устани и узми кревет свој”

Христово присуство на земљи није као последицу имало само искупљење од греха, асли и избављење од човековог бола. То нам потврђују многа исцелења бољсних која су поменута у јеванђељима. Најбитнији моменат је тај што Христос човека посматра као целовиту психосоматску јединку а не биће разједињено на тело и душу.

То се јасно види у данашњој јеванђелској причи. Христос исцељује телесну болест опраштајући грехове узетога човека. Ослобађајући болесног извора греха, ослобађа га и његове последице, бола.

Парадоксална природа бола

Тешко искушење је за човека бол. Готово увек следује биолошком или душевном паду. Али и поред тога, не само као психолошки, али и као биолошки феномен бол остаје необјашњен и парадоксалан. Присуство бола обично не одговара неком природно циљу, али најављује ућас смрти. А овај ужас има надфизичке пројекције (последнице), помаже човековом унутарњем очишћењу. Зато и представља и највечи дар човековог духовног напретка.

Позитивно и ли негативно деловање бола зависи од човековог личног става наспрам њему. Кад човек није у могућности да у болу види смиуао или циљ, сасвимј је природно да поклекне и да се разочара. Види га као један ужасан ток. Но када га сматра за педагошко средство промисли Божје, може позитивно да га вреднује и уврсти у перспективу свог духовног усавршавања. Везујући бол са покајањем и ридањем за своје грехове. Предузима лакшу и бржу обнову свог старог човека.

Господње васпитање

На чудан начин човекољубиви Бог се претставља као суров и непоколебив пред човековим болом који изазива нека болест. То у човеку може да изазове бес и побуну против Бога. Али нам се Христов пример даје као образац и подршка верном човеку. То је пример апсолутног поверења Оцу.

Посетас бола је посетас Божјег васпитања. Сви свети пролазе кроз бол, који се обично завршава мученишtvом. То ј њихов крст. То је изазов који прихватају од Бога како би показали љубав и поверење према Њему. Уосталом крст је врлина, јер се и она постиже трудовима и искушењима. По св. Јовану Златоустом бол, као и смрт, претставља Божје добротинство паломе човеку.

Изазов на будност

Болом се човек васпитава и покреће на будност. Без његовог жалца брзо пада очајање и духовну равнодушност. Болом се разбија љуштурса егoизма; истискује егoцентризам и олакшава заједничење са Богом. Зато верни човек у болу види дар Божји и благодари. У њему види средство подвига у унижењу и љубави. На тај начин у њему се активира један механизам који изазове бола преобраћа у поводе његове припреме за вечност.

Када хришћанин има овакву љубав, у болу види један изазов како би снажније живео покајањем и доживео радост Божје милости. А будући да изазов смрти претставља последњи ужасни изазов човеков, који заиста љуби Господа, може да се радује чак и у својој смртној агонији. Али када ова љубав не постоји, или кад постоји али је слаба, тада бол може да доведе до разочарања. Може чак да доведе и до мржње и да човека окрене против Бога, свога ближњег или чак самога себе.

Узети из данашње јеванђелске приче није стигао до разочарања, нити се окренуо против Бога, нити је оставио покушаје за побољшање свога стања. Насупрот томе тражио је помоћ од познаника и пријатеља да га донесе ближе Христу, искупитеља од телесног и духовног бола.

Оптимизам хришћанске поруке

Управо у томе се састоји порука Светога Писма која нам доноси наду: својим крстом и васкрсењем Бог спасава човека од стресне болести, од страха од смрти и агоније и страха од ништавила. Али не у психолошком смислу унутарњег мира и природности, већ суштинског значења истинске промене и преображаја непријатељства у пријатељство, стреса у мир, страха од ништавила у потврду (сигурност) живота и наду васкрсења.

Св. мученик Евпсихије
Глас 2. - Јеванђеља по Марку
(Зач. 69. Гл. 15, ст. 43 – 47 – гл. 16, ст. 1 - 8)
Јеврејима посланица св. апостола Павла
(гл.9., ст. 11 – 14)

Читање из Светог Јеванђеља по Марку
(Зач. 69. Гл. 15, ст. 43 – 47 – гл. 16, ст. 1 - 8)

У вереме оно дође Јосиф из Ариматеје, угледан саветник, који и сам Царство Божје чекаше, и усуди се те уђе Пилату и заиска тело Исусово. А Пилат се зачуди да је већ умро; и дозавши капетана, запита га: Је ли давно умро? И дознавши од капетана, даде тело Јосифу. И он, купивши платно и скинувши га, обави платном и положи га у гроб који беше исечен у камену, и навали камен на врата гроба. А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху где га полагаху. И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Саломија купише мирисе да дођу да га помажу. И врло рано у први дан недеље дођоше на гроб око изласка сунца. И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гроба? И погледавши видеше да камен беше одваљен; а беше врло велики. И ушавши у гроб видеше младића обучена у белу хаљину где седи с десне стране; и ушлашише се. А он им рече: Не плашите се. Исуса тражите Назарећанина, распетог. Устаде, није овде; ево места где га положише. Него идите и кажите ученицима његовим и Петру, да ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете га видети, као што вам рече. И изишавши побегоше од гроба, јер их ухвати страх и трепет, и ником ништа не казаху, јер се бојаху.